

مروری بر دیوار آب بند بتن پلاستیک سد کرخه با تأکید بر کیفیت اتصال بین پانلهای دیوار

عباس سروش^۱

محمد سروش^۲

سعید دادگستر نیا^۳

چکیده:

سد کرخه، بزرگترین سد مخزنی ایران، از نوع خاکی با هسته رسی است که بر روی یک پی از نوع کنگلومرا با میان لایه های گل سنگ (Mud-stone) در حال اجرا می باشد. برای کنترل تراوش پی سد یک دیوار آببند بتن پلاستیک طراحی و اجرا شد. دیوار آببند کرخه به روش پانلی با درزهای اجرایی احداث شده است. در این روش، حفاری و بتن ریزی پانلها بطور متناوب و یک در میان انجام میشود. یعنی پس از ساخت پانلهای اولیه، پانلهای ثانویه بین پانلهای اولیه اجرا میشود. بعد از اجرای تعدادی پانل، درزه های پر شده از کیک بتونیت ناشی از حفاری با گل روان بین پانلها در اعماق سطحی و عمقی مشاهده شد. ضخامت این درزه های پر شده از بتونیت به چند میلیمتر می رسید و درزه های سطحی ضخیمتر بودند. برای بررسی پدیده درزه بین پانلها یک جلسه تخصصی بین المللی تشکیل شد. در این مقاله مروری بر روش اجرای دیوار آببند سد کرخه با توجه اصلی به ایجاد درزه های بین پانل ها میشود. همچنین خلاصه ای از نظرات متخصصین بین المللی درباره پدیده درزه ها ارائه می گردد.

کلمات کلیدی:

دیوار آببند بتن پلاستیک - روش پانلی - گل روان - کیک بتونیت - درز

^۱دکترای مهندسی ژئوتکنیک، دانشکده عمران، دانشگاه صنعتی امیرکبیر

^۲کارشناس ارشد سازه های هیدرولیکی، شرکت آب و نیرو، طرح کرخه

^۳مدیر امور مهندسی عمران، شرکت آب و نیرو، طرح کرخه